

CCE-364 Trăia odată într-o căsuță o mamă cu băiatul ei

Oprea Sebastian

1. Tră - ia o - da - tă - n - tr-o că - su - ță O ma - mă cu bă -
ia - tul ei Și se bu - cu - ra bia - tă ma - ma Că
e - ra lân - gă fi - ul ei Săr - ma - na fi - ind cre -
din - cioa - să Spu - nea bă - ia - tu - lui me - reu De
a lui I - sus jert - fi - re sfân - tă De pa - ti - ma și chi - nul Său.

CODA

1. Trăia odată într-o căsuță
O mamă cu băiatul ei
Și se bucura biată mama
Că era lângă fiul ei
Sărmana fiind credincioasă
Spunea băiatului mereu
De a lui Iisus jertfire sfântă
De patima și chinul Său.

3. Dar când el se făcu mai mare
Spunea mămicii cu dispreț,
M-am plictisit, eu plec în lume
Sunt tânăr, vreau să mă distrez.
Îndată plânge biată mama
Ca să rămână lângă ea
Și în zadar ea îl rugă frumos
Ca să rămână credincios.

5. Dar într-o zi fiind bolnavă
Zăcea în pat și se ruga
La bal să nu se ducă seara
Și să vegheze lângă ea.
El nici măcar nu vrea s-asculte
Și-a plecat nepăsător
Căci nu voia ca să rămână
De râsul prietenilor.

2. Astfel cresc băiatul mare
Cu mare teamă de păcat
Spunea la toți cu îndrăzneală
Că, dacă crezi, vei fi iertat
Ah, cât era de fericită
Mămica lui când îl vedea
Că-n fiecare zi băiatul
Cânta mereu și se ruga.

4. În fiecare zi băiatul
Cu lumea el își petrecea
La mama lui ce plânge întruna
El nicidecum nu se gândea.
Iar mama lui îl roagă întruna
Zi și noapte, tot mereu
Și avea încredere sărmana
Că Domnul o va asculta.

6. Și-a plecat o noapte-ntreagă
La mama lui nici nu gândea
Că a rămas plângând sărmana
Când a plecat de lângă ea.
Când se întoarse el acasă
Mămica lui îl părăsi
Și-i zise: Sărut mâna mamă
Dar ea nu mai putu vorbi.